Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

3. detsember 2015*

Lepinguväline vastutus — Euroopa Parlamendile esitatud petitsioon — Teatavate isikuandmete avaldamine parlamendi veebisaidil — Üksikisikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumise puudumine

Kohtuasjas T-343/13,

CN, elukoht Brumath (Prantsusmaa), esindaja: *avocat* M. Velardo,

hageja,

keda toetab

Euroopa Andmekaitseinspektor, esindajad: A. Buchta ja V. Pozzato, hiljem A. Buchta, M. Pérez Asinari, F. Polverino, M. Guglielmetti ja U. Kallenberger,

menetlusse astuja,

versus

Euroopa Parlament, esindajad: N. Lorenz ja S. Seyr,

kostja,

mille ese on nõue hüvitada kahju, mida hageja väidetavalt kandis selle tagajärjel, et parlamendi veebilehel avaldati teatavad teda puudutavad isikuandmed,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president S. Frimodt Nielsen, kohtunikud F. Dehousse ja A. M. Collins (ettekandja),

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 24. märtsi 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja CN oli kuni 2011. aastani Euroopa Liidu Nõukogu ametnik. 23. septembril 2009 esitas ta Euroopa Parlamendile parlamendi veebisaidil oleva vormi kaudu petitsiooni, mis käsitles Euroopa ametnike invaliididest perekonnaliikmetele antavat toetust, raskusi, millega peavad kokku puutuma Euroopa ametnikud, kellel on teenistuskäigu jooksul terviseprobleeme, ja tema toimiku halba menetlemist nõukogu poolt.

2 8. jaanuaril 2010 konsulteeriti Euroopa Komisjoniga parlamendi määruse (ELT 2011, L 116, lk 1; edaspidi „parlamendi kodukord") artikli 202 lõike 6 alusel (mis parlamendi kodukorra 2014. aasta juuli redaktsioonis on muudetud artikli 216 lõikeks 6).

3 15. jaanuaril 2010 andis parlamendi petitsioonikomisjon hagejale teada, et tema petitsioon on vastuvõetavaks tunnistatud.

4 Pärast komisjoni vastuse saamist 15. märtsil 2010 otsustas petitsioonikomisjon petitsiooni käsitlemise lõpetada ja teavitas sellest 14. juunil 2010 hagejat.

5 Olles petitsiooni tagasi lükanud, avaldas parlament oma veebisaidil seda petitsiooni käsitleva dokumendi pealkirjaga „teatis liikmetele" (edaspidi „teatis"). Teatises kirjeldati kokkuvõtlikult petitsiooni sisu ja komisjoni vastust. Muu hulgas oli selles märgitud hageja nimi koos täpsustusega, et ta põeb rasket, eluohtlikku haigust ning et tema pojal on raske vaimne või füüsiline puue.

6 2011. aasta mais lubas nõukogu hageja tervisliku seisundi tõttu haiguspuhkusele.

7 2012. aasta aprillis saatis hageja e-kirja komisjoni talitusele „Europe direct contact centre", kes edastas selle 10. aprillil 2012 parlamendile. Selles e-kirjas palus hageja teatise parlamendi veebisaidilt eemaldada.

8 Parlament vastas hagejale 20. aprillil 2012, märkides, et eemaldas teatise internetist.

9 Hageja kordas 31. augustil 2012 taotlust oma nõustaja kaudu, kuna tema väitel olid kõnealused isikuandmed parlamendi veebisaidil endiselt nähtavad.

10 Parlament vastas 24. septembril 2012, et teatise avaldamine oli seaduslik. Ta lisas, et hageja isikuandmed kustutatakse siiski internetist, olgugi et selle tegemiseks puudub mis tahes õiguslik kohustus.

11 Parlament märkis vastuseks Üldkohtu kirjalikule küsimusele, et viimased kustutamistoimingud levinud otsingumootoritest tehti 8. oktoobril 2012.

12 Hageja nõustaja kordas taotlust 4. detsembril 2012, märkides, et vaidlusalused isikuandmed olid internetis endiselt nähtavad.

13 Parlament vastas hageja nõustajale 10. jaanuaril 2013, et tema hinnangul on tema tegevus seaduslik. Ta lisas, et kõiki tema veebisaidil olevaid dokumente on siiski töödeldud või need on töötlemisel, et eemaldada hageja isikuandmed.

14 Hageja väitel olid vaidlusalused isikuandmed internetis kättesaadavad vähemalt kuni viimati nimetatud kuupäevani.

Menetlus ja poolte nõuded

15 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 28. juunil 2013.

16 Euroopa Andmekaitseinspektor palus Üldkohtu kantseleisse 4. oktoobril 2013 saabunud taotluses luba astuda käesolevas asjas menetlusse hageja nõuete toetuseks. Kuuenda koja president andis 21. novembri 2013. aasta määrusega loa menetlusse astumiseks. Euroopa Andmekaitseinspektor esitas menetlusse astuja seisukohad 7. veebruaril 2014. Pooled esitasid oma märkused nende seisukohtade kohta selleks antud tähtaja jooksul.

17 Hageja palub Üldkohtul:

— mõista Euroopa Liidult ja parlamendilt välja 1000 eurot tekitatud varalise kahju hüvitamiseks ja 40 000 eurot tekitatud mittevaralise kahju hüvitamiseks, lisades nendele summadele intressid määraga 6,75%;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidult ja parlamendilt.

18 Parlament palub Üldkohtul:

— jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

19 Ettekandja-kohtuniku ettepanekul otsustas Üldkohus (kuues koda) avada menetluse suulise osa, ning tegi Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artiklis 64 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele ettepaneku esitada teatud dokumendid ja esitas neile kirjalikud küsimused, millele palus vastata enne kohtuistungit. Pooled täitsid need nõuded selleks antud tähtaja jooksul.

20 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 24. märtsi 2015. aasta kohtuistungil.

Õiguslik käsitlus

21 Hageja esitab hagi põhjendamiseks üheainsa väite, mis käsitleb liidu lepinguvälise vastutuse tekkimist. Tema väitel on käesoleval juhul täidetud kolm selle vastutuse tekkimiseks vajalikku tingimust, milleks on parlamendi õigusvastane tegevus, kahju olemasolu ning põhjuslik seos õigusvastase tegevuse ja kahju vahel.

22 Euroopa Andmekaitseinspektor toetab hageja nõudeid parlamendi õigusvastase tegevuse osas.

23 Parlament leiab, et hagi on tervikuna põhjendamatu.

1. *Parlamendi õigusvastane tegevus*

Poolte argumendid

24 Hageja rõhutab sissejuhatuseks, et kohtupraktikast tuleneb, et kui õigusvastane tegevus leiab aset valdkonnas, kus vastaval institutsioonil on lai kaalutlusõigus, eeldab liidu lepinguvälise vastutuse teke üksikisikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumise tuvastamist. Otsustav kriteerium tuvastamaks, et rikkumine on piisavalt selge, on see, et institutsioon on ilmselgelt ja tõsiselt eiranud oma kaalutlusõiguse piire.

25 Hageja märgib, et vastupidisel juhul, ehk kui institutsioonil on üksnes märkimisväärselt piiratud või olematu kaalutlusruum, võib liidu õiguse vähimgi rikkumine olla küllaldane, et tuvastada piisavalt selge rikkumise esinemine.

26 Hageja leiab seoses otsusega avaldada teatis parlamendi veebisaidil, et kohaldatavat õiguslikku raamistikku (Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK") artikkel 8, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 8 lõige 1, 13. detsembril 2006 vastu võetud ja Euroopa Liidu poolt 23. detsembril 2010 ratifitseeritud puuetega inimeste õiguste konventsiooni (edaspidi „puuetega inimeste õiguste konventsioon") artikkel 22, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102)) arvestades ei olnud parlamendil mingit kaalutlusõigust.

27 Hageja väidab, et parlament rikkus neid sätteid, avaldades hageja ja tema poja tervislikku seisundit ja hageja tööelu puudutava teabe.

28 Täpsemalt viitab hageja määruse nr 45/2001 artikli 5 punktile d ning artiklitele 10 ja 16. Tema hinnangul ei ilmne dokumendist, milles ta andis nõusoleku oma petitsiooni avaliku käsitlemisega, et ta oleks andnud ühemõttelise nõusoleku isikuandmete avalikustamiseks või et ta oleks sõnaselgelt andnud nõusoleku tema tervislikku seisundit ja asjaolu, et üks pereliige on puudega, puudutavate andmete avaldamiseks.

29 Lisaks märgib hageja, et kuigi ta palus oma isikuandmed parlamendi veebisaidilt eemaldada, reageeris parlament alguses negatiivselt ja rahuldas taotluse alles pärast hageja nõustaja sekkumist, rikkudes õigust isikuandmete kustutamisele. Üksiti tähendab asjaolu, et parlament nõustus andmed kustutama, seda, et ta vaikimisi möönis avaldamise ebaseaduslikkust. Määruse nr 45/2001 artiklis 16 on nimelt ette nähtud ainult niisuguste andmete kustumine, mille töötlemine on ebaseaduslik.

30 Parlamendil lasuv läbipaistvuskohustus ei saa õigustada isiku tervislikku seisundit ja asjaolu, et üks tema pereliige on puudega, puudutavate andmete avalikustamist. Isegi kui eeldada, et petitsioonide kokkuvõtete avaldamine liidu institutsioonide tegevuse kohta teabe jagamiseks on kaitset vääriv huvi, on hageja õiguste rikkumine ebaproportsionaalne.

31 Repliigis lisab hageja, et parlament rikkus ka parlamendi juhatuse 22. juuni 2005. aasta otsuse määruse nr 45/2001 rakenduseeskirjade kehtestamise kohta (ELT C 308, lk 1; edaspidi „määruse nr 45/2001 rakenduseeskirjad") artiklit 12, milles on ette nähtud, et kustutamistaotlusele tuleb vastata 15 tööpäeva jooksul ja kui taotlus otsustatakse rahuldada, tuleb seda teha „viivitamatult". Käesoleval juhul aga kestis menetlus ligi kümme kuud.

32 Hageja väitel ei pane parlamendi kodukorra artikkel 203 kohustust ega anna luba avaldada sellist teavet nagu käesolevas asjas. Lisaks ei tohi kodukord – mis on organisatsiooni sisedokument – kalduda kõrvale määrusest nr 45/2001.

33 Parlament leiab, et tema tegevus oli seaduslik.

34 Seoses petitsiooni avaliku käsitlemise esimese etapiga rõhutab parlament, et tema tegevus oli kooskõlas määruse nr 45/2001 artikli 5 punktiga b (vastutava töötleja seadusjärgse kohustuse täitmiseks vajalik töötlemine), artikli 5 punktiga d (töötlemine andmesubjekti ühemõttelisel nõusolekul), artikli 10 lõike 2 punktiga a (andmesubjekti sõnaselge nõusolek delikaatsete andmete töötlemiseks), ja artikli 10 lõike 2 punktiga d (andmesubjekti poolt ilmselgelt avalikustatud delikaatsete andmete töötlemine).

35 Esiteks tuletab parlament täpsemalt seoses määruse nr 45/2001 artikli 5 punktiga b meelde, et parlamendi kodukorra artikkel 203 (muudetuna artikkel 217) sätestab üldreegli, et petitsioonid on avalikud. Parlamendi kodukorra artikli 201 lõike 9 (muudetuna artikli 215 lõige 9) kohaselt käsitatakse registreeritud petitsioone üldreeglina avalike dokumentidena ning parlament võib läbipaistvuse huvides avaldada petitsiooni esitaja nime ja petitsiooni sisu. Seetõttu eeldab petitsiooni esitamine põhimõtteliselt selle avalikkust, mis võimaldab teistel kodanikel petitsiooni esitajale toetust avaldada. Lisaks rõhutab parlament, et ELL artiklite 10 ja 11 ning ELTL artiklite 15 ja 232 kohaselt on parlamendi töö peamiselt avalik.

36 Teiseks leiab parlament, et isikuandmete töötlemine oli kooskõlas määruse nr 45/2001 artikli 5 punktiga d, kuivõrd hageja oli andnud ühemõttelise nõusoleku oma petitsiooni avalikult käsitlemiseks. Hagejat teavitati nõuetekohaselt ja ta ei kasutanud talle pakutud võimalust petitsiooni anonüümse või konfidentsiaalsena käsitlemiseks.

37 Kolmandaks väidab parlament, et eespool kirjeldatud tingimustel hageja poolt antud nõusolek oli andmesubjekti sõnaselge nõusolek delikaatsete andmete töötlemiseks määruse nr 45/2001 artikli 10 lõike 2 punkti a tähenduses.

38 Seoses andmete avaldamisele järgneva etapiga, mis puudutab kustutamistaotlust, märgib parlament, et peamine tingimus, mille täidetuse korral saab asjassepuutuv isik taotleda oma andmete kustutamist määruse nr 45/2001 artikli 16 alusel, on nende andmete töötlemise ebaseaduslikkus, millega käesoleval juhul ei olnud tegu. Sellele vaatamata kustutas parlament hageja andmed hea tahte avaldusena.

39 Parlament märgib lisaks, et määruses nr 45/2001 ei ole ühtegi sätet, mis näeks ette võimaluse võtta nõusolek tagasi. Kui oletada, et niisugune tagasivõtmine oleks võimalik, oleks selle mõju ainult tulevikku suunatud. Pealegi on teatavaid andmeid tagantjärele võimatu kustutada, näiteks andmeid, mis on kantud parlamendi istungi protokolli, mis avaldati Euroopa Liidu Teatajas.

40 Euroopa Andmekaitseinspektor keskendub menetlusse astuja seisukohtades parlamendi väidetavat õigusvastast tegevust puudutavale tingimusele.

41 Euroopa Andmekaitseinspektor leiab, et selleks, et nõusolek oleks kehtiv, peab see olema teadlik ja konkreetne, ehk olema seotud töötlemistegevusega, millest isikut on teavitatud. Euroopa Andmekaitseinspektori jaoks ei olnud need tingimused käesoleval juhul täidetud. Veebivormil esitatud teave ei selgitanud petitsiooni esitajale kavandatud töötlemise täpseid tagajärgi. Täpsemalt ei olnud sellel vormil mainitud, et delikaatsed andmed tehakse internetis kättesaadavaks. Euroopa Andmekaitseinspektor lisab, et määruse nr 45/2001 artikli 10 lõike 2 punkt a pakub võrreldes selle määruse artikli 5 punktiga d täiendavat kaitset, kuivõrd see nõuab, et teave, mis isikule esitatakse tema nõusoleku saamiseks, peab selgelt mainima delikaatseid isikuandmeid ja kavandatavat töötlemistoimingut. Euroopa Andmekaitseinspektori hinnangul muudaks mis tahes muu tõlgendus selle määruse artikli 5 punkti d ainetuks.

42 Eelnevat arvestades on Euroopa Andmekaitseinspektor seisukohal, et parlament ei saanud hagejalt sõnaselget nõusolekut määruse nr 45/2001 artikli 10 lõike 2 punkti a tähenduses.

Üldkohtu hinnang

43 Vastavalt ELTL artikli 340 teisele lõigule heastab liit „[l]epinguvälise vastutuse korral [...] kõik oma institutsioonide või oma teenistujate poolt ülesannete täitmisel tekitatud kahjud vastavalt liikmesriikide seaduste ühistele üldprintsiipidele.”

44 Euroopa Kohus on otsustanud, et liidu organite õigusvastase tegevuse tõttu liidu lepinguvälise vastutuse tekkimine ELTL artikli 340 teise lõigu tähenduses eeldab, et samal ajal on täidetud teatud tingimused: institutsioonidele etteheidetava tegevuse õigusvastasus, kahju tekkimine ning põhjuslik seos väidetava tegevuse ja viidatud kahju vahel (kohtuotsused, 11.7.1997, Oleifici Italiani *vs.* komisjon, T-267/94, EKL, EU:T:1997:113, punkt 20, ja 9.9.2008, MyTravel *vs.* komisjon, T-212/03, EKL, EU:T:2008:315, punkt 35). Liidu institutsioonide õigusvastase tegevuse tingimuse puhul on nõutav üksikisikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumise esinemine (kohtuotsus MyTravel *vs.* komisjon, eespool viidatud, EU:T:2008:315, punkt 37). Otsustav kriteerium liidu õiguse piisavalt selge rikkumise kindlakstegemisel on asjaolu, et liidu institutsioon on ilmselgelt ja tõsiselt ületanud oma kaalutlusõiguse piire (kohtuotsus, 5.3.1996, Brasserie du pêcheur ja Factortame, C-46/93 ja C-48/93, EKL, EU:C:1996:79, punkt 55).

45 Seoses institutsioonide tegevuse õigusvastasusega tuleb analüüsida esiteks, kas hageja viidatud õigusnormide eesmärk on anda õigusi üksikisikutele, ja teiseks, kas parlament rikkus neid norme piisavalt selgelt.

46 Hagiavalduses viitab hageja ühest küljest isikuandmete kaitset käsitlevatele normidele, mis sisalduvad põhiõiguste hartas, määruses nr 45/2001 ja määruse nr 45/2001 rakenduseeskirjades, ning teisest küljest eraelu puutumatust käsitlevatele normidele, mis sisalduvad EIÕK-s ja puuetega inimeste õiguste konventsioonis.

Isikuandmete kaitset käsitlevad eeskirjad

47 Tuleb märkida, et põhiõiguste harta artiklis 8 sätestatud õigust isikuandmete kaitsele on liidu institutsioonide ja asutuste aktide osas edasi arendatud määruses nr 45/2001 ja täpsemalt parlamendi osas määruse nr 45/2001 rakendussätetes. Nende erinevate sätete eesmärk on anda õigusi üksikisikutele. Seetõttu võib hageja neile tugineda oma hüvitise nõude raames.

48 Argumendid, mis hageja esitas nende eeskirjade piisavalt selge rikkumise esinemise kohta, puudutavad eelkõige määruse nr 45/2001 ja selle rakendussätete kohaldamist. Seejuures ei vaidle ta vastu sellele, et need eeskirjad on kooskõlas põhiõiguste hartas sätestatud õigusega. Seetõttu ei ole 9. novembri 2010. aasta kohtuotsus Volker und Markus Schecke ja Eifert (C-92/09 ja C-93/09, EKL, EU:C:2010:662) vastupidi hageja väidetele käesoleva kohtuasja lahendamise seisukohalt asjakohane.

49 Lisaks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et määruse nr 45/2001 põhjenduse 15 esimese lause kohaselt ei ole selle määruse kohaldamisalasse jääva töötlemistegevuse puhul tarvis viidata teistele sätetele, kuna sellistel juhtudel kuulub mõistagi kohaldamisele määrus nr 45/2001 ise (kohtuotsus, 29.6.2010, komisjon *vs.* Bavarian Lager, C-28/08 P, EKL, EU:C:2010:378, punkt 62). Seetõttu tuleb käesoleva hagi puhul analüüsida määruse nr 45/2001 sätteid ja selle määruse rakenduseeskirju.

50 Kohtupraktikast tuleneb, et väljendit „tervisega seonduvad andmed” tuleb tõlgendada laialt, et see hõlmaks isiku nii füüsilise kui ka vaimse tervise kõiki aspekte (vt analoogia alusel kohtuotsus, 6.11.2003, Lindqvist, C-101/01, EKL, EU:C:2003:596, punkt 50, seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (ELT L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355)). Samas ei

või seda mõistet laiendada nii, et see hõlmaks väljendeid, millega ei kaasne isiku tervisega või haigusliku seisundiga seonduvate andmete avaldamine (vt selle kohta kohtuotsus, 31.5.2005, Dionyssopoulou *vs.* nõukogu, T-105/03, EKL AT, EU:T:2005:189, punkt 33).

51 Neid kaalutlusi arvestades tuleb kõigepealt analüüsida vaidlusaluste isikuandmete algset avaldamist ja seejärel parlamendi vastust hageja taotlusele kõrvaldada need andmed oma veebisaidilt.

– Isikuandmete levitamine internetis

52 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et käesoleval juhul sooritas parlament rea isikuandmete töötlemise toiminguid määruse nr 45/2001 artikli 2 punkti b tähenduses. Isikuandmete levitamine, sealhulgas levitamine internetis, on niisugune töötlemistoiming nimetatud sätte tähenduses.

53 Parlamendi veebisaidil avaldatud teatises oli muu hulgas märgitud, et hagejal, keda oli mainitud nimeliselt, on hiljuti olnud raske, eluohtlik haigus ning et tema pojal on puue. Teatises oli ka teatav teave hageja teenistuskäigu kohta.

54 Seetõttu tuleb tõdeda, et andmete töötlemine parlamendi poolt puudutas hageja isikuandmeid (sealhulgas teavet hageja teenistuskäigu kohta) ning hageja ja tema poja tervisega seonduvaid delikaatseid isikuandmeid. Nende erinevat liiki isikuandmete töötlemist tuleb analüüsida eraldi.

55 Esiteks tuleb hageja delikaatsete isikuandmete töötlemist analüüsida määruse nr 45/2001 artikli 10 alusel.

56 Määruse nr 45/2001 artikli 10 lõike 1 kohaselt on keelatud töödelda selliseid isikuandmeid, mis paljastavad isiku tervisliku seisundi. Määruse nr 45/2001 artikli 10 lõike 2 punkti a kohaselt ei ole see keeld siiski kohaldatav muu hulgas juhul, kui andmesubjekt on andnud nende andmete töötlemiseks oma sõnaselge nõusoleku.

57 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et määruse nr 45/2001 artikli 2 punktis h on andmesubjekti nõusolek määratletud kui „iga vabatahtlik, selgelt väljendatud ja teadlik tahteavaldus, millega andmesubjekt annab nõusoleku enda kohta käivaid andmeid töödelda”.

58 Käesoleval juhul tuleb välja selgitada, kas hageja andis sõnaselge nõusoleku oma delikaatsete isikuandmete internetis avaldamiseks, nagu väidab parlament.

59 Kuna määruse nr 45/2001 artikli 2 punktis h ei ole ette nähtud mingeid vorminõudeid, võib petitsiooni esitamist käesoleval juhul vaadelda hageja tahteavaldusena.

60 Ühtlasi ei viita hageja ühelegi asjaolule, mis seaks kahtluse alla asjaolu, et petitsioon esitati vabatahtlikult, ilma sundimise, ähvardamise või pettuseta.

61 Sama sätte kohaselt peab nõusolek olema konkreetne ehk olema seotud töötlemistoiminguga (või rea töötlemistoimingutega) täpselt määratletud eesmärkidel. Nimetatud sättes on ka ette nähtud, et selleks, et olla kehtiv, peab nõusolek olema teadlik, mis tähendab, et andmesubjektil peab nõusoleku andmise hetkel olema teada olulisemad asjaolud töötlemise põhiliste aspektide kohta, arvestades juhtumi asjaolusid.

62 Viimaseks, määruse nr 45/2001 artikli 10 lõike 2 punktist a tuleneb, et kui nõusolek puudutab delikaatsete isikuandmete töötlemist, peab see olema sõnaselge. Teisisõnu peab see nõusolek olema otsene, seda ei ole võimalik kaudselt tuletada asjassepuutuva isiku tegudest.

63 Käesolevat juhtumit tuleb analüüsida nendest kaalutlustest lähtudes.

64 Tuleb märkida, et parlamendi veebisaidil soovitatakse petitsiooni esitajatel enne petitsiooni esitamist lugeda „*online*-abi". Nimetatud „*online*-abi" sisaldab rubriigis „Petitsiooni avalikkus" järgmist teavet:

„Petitsioonide esitajad peavad teadma, et protokollid avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas ja et seetõttu on teatav teave nagu petitsiooni esitaja nimi ja petitsiooni number internetis kättesaadavad. See mõjutab isikuandmete kaitset ja petitsiooni esitajatel palutakse pöörata sellele küsimusele erilist tähelepanu. Kui te petitsiooni esitajana ei soovi, et teie nimi avalikustataks, austab Euroopa Parlament teie õigust eraelu puutumatusele. Seda peate aga petitsioonis selgelt ja otseselt taotlema. Samamoodi peate selgelt väljendama selget taotlust juhul, kui soovite, et teie petitsiooni käsitletaks konfidentsiaalselt. Kuna petitsioonikomisjon on seotud läbipaistvusnõudega, peavad tema koosolekud olema nähtavad *online*. Arutelusid on seetõttu võimalik jälgida Euroopa Parlamendi veebisaidilt ükskõik millisest arvutist. Üldreeglina on petitsioonikomisjoni koosolekud avalikud. Petitsiooni esitajad võivad koosolekutel osaleda, kui nende petitsiooni läbi vaadatakse, juhul kui nad on esitanud sellekohase taotluse."

65 Lisaks täitis hageja parlamendi veebisaidi kaudu petitsiooni esitamisel vormi, vastates järgmistele küsimustele:

„Kas juhul, kui petitsioonikomisjon tunnistab teie petitsiooni vastuvõetavaks, olete nõus selle avalikult käsitlemisega?"

„Kas olete nõus, et teie nimi kantakse interneti teel ligipääsetavasse avalikku registrisse?"

66 Lisaks tuleb arvesse võtta järgmisi asjaolusid.

67 Esiteks peab Üldkohus arvesse võtma ELTL artiklites 24 ja 227 sätestatud õiguse esitada parlamendile petitsioon ülesehitust ja eesmärki. Nimetatud petitsiooniõigus loodi sõnaselgelt kui demokraatlikus elus osalemise instrument, mis on mõeldud olema läbipaistev, et teised kodanikud saaks sellega soovi korral liituda ja seeläbi tekitada avalikku arutelu. Lisaks tuleb viidata ELTL artiklitele 15 ja 232, kus on ette nähtud, et parlamendi töö toimub peamiselt avalikult. See on niisiis kontekst, milles kohaldatakse petitsiooniõiguse kasutamist käsitlevaid eeskirju, eriti neid, mis on ette nähtud parlamendi kodukorra artiklis 201 ja sellele järgnevates artiklites (muudetuna artiklid 215 jj).

68 Teiseks tuleb lähtuda väljendi „käsitletakse avalikult" tavatähendusest keskmise inimese jaoks, kellel petitsiooni esitamisel tuleb täita vorm.

69 Kolmandaks tuleb meelde tuletada, et esitamise hetkel teavitas hageja parlamenti asjaolust, et ta võib taotleda oma petitsiooni anonüümselt või konfidentsiaalselt käsitlemist, et teatavad protokollid avaldati Euroopa Liidu Teatajas, et „teatav teave", sealhulgas petitsiooni esitaja nimi, oli internetis kättesaadav, et oli olemas interneti teel ligipääsetav avalik register ja et petitsioonikomisjoni koosolekuid sai jälgida *online*.

70 Neljandaks tuleb arvesse võtta vaidlusaluse petitsiooni erilist sisu, ehk asjaolu, et liidu institutsioon oli hageja teenistuskäigu puhul väidetavalt jätnud nõuetekohaselt arvesse võtmata hageja haigust (ja tema poja puuet) – see on küsimus, mis põhimõtteliselt pakub üldsusele huvi. Olgu lisatud, et vastuvõtuteatises oli sõnaselgelt kinnitatud, et just need kaalutlused olid petitsiooni ese. Seetõttu puudutas selle teabe avaldamine petitsiooni konkreetset sisu, mitte täiendavaid või kõrvalisi asjaolusid.

71 Parlamendi kodukorra artikli 201 lõikes 9 on sätestatud, et „[r]egistreeritud petitsioone käsitletakse üldreeglina avalike dokumentidena ning parlament võib läbipaistvuse huvides avaldada petitsiooni esitaja nime ja petitsiooni sisu". Sama artikli lõikes 10 on ette nähtud, et „[o]lenemata lõike 9 sätetest, võib petitsiooni esitaja taotleda, et tema nime privaatsuse kaitse huvides ei avaldata; sellisel juhul peab parlament seda taotlust arvestama".

72 Vastavalt petitsioonidest teadaandmist käsitlevale parlamendi kodukorra artiklile 203:

„1. Petitsioonidest, mis on kantud artikli [201] lõikes 6 osutatud registrisse, ja olulisematest petitsioonide läbivaatamise menetlust puudutavatest otsustest teavitatakse parlamendiliikmeid täiskogu istungil. Teadaanded kantakse istungi protokolli.

2. Registrisse kantud petitsioonide pealkirjad ja sisukokkuvõtted ning petitsioonide läbivaatamisel esitatud arvamused ja olulisemad vastuvõetud otsused tehakse andmebaasis üldsusele kättesaadavaks, tingimusel et petitsiooni esitaja on sellega nõus. Konfidentsiaalselt käsitletavaid petitsioone hoitakse parlamendi arhiivis, kus parlamendiliikmed võivad nendega tutvuda."

73 Niisiis on petitsioonid üldreeglina avalikud dokumendid, kuigi sellest reeglist saab huvitatud isiku taotlusel kõrvale kalduda. Parlament rõhutas kohtuistungil, et mis tahes muu järeldus võrduks talle kohustuse panemisega tsenseerida hageja esitatud petitsiooni sisu.

74 Seetõttu tuleb käesoleval juhul kõiki konkreetseid eespool punktides 64–73 esitatud asjaolusid arvestades tuvastada, et hageja tegi „vabatahtliku ja teadliku tahteavalduse". Parlamendi esitatud teabega tähelepanelik tutvumine oleks pidanud mõistlikult tähelepanelikul petitsiooni esitajal võimaldama hinnata oma tegevuse mastaapi ja tagajärgi. Ühtlasi oli see tahteavaldus konkreetne, kuna parlament teavitas hagejat asjaolust, et tema kaebus, mille ese puudutas sisuliselt eespool punktis 70 märgitud kaalutlusi, saab olema internetis kättesaadav. Viimaseks, hageja andis oma sõnaselge nõusoleku, tehes risti vormi lahtritesse, mis puudutavad avalikult käsitlemist ja interneti teel ligipääsetavasse registrisse kandmist, ilma et tema nõusolekut peaks kaudselt tuvastama mõnest tegevusest.

75 Kõik need asjaolud muudavad käesoleva juhtumi põhimõtteliselt erinevaks kohtuasja V *vs.* parlament (kohtuotsus, 5.7.2011, V *vs.* parlament, F-46/09, EKL AT, EU:F:2011:101, punkt 138) aluseks olnud asjaoludest, mille puhul ei olnud asjassepuutuv isik andnud mingit nõusolekut selleks, et komisjon edastaks teda puudutavad meditsiinilised andmed parlamendile.

76 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades leiab Üldkohus, et käesoleval juhul oli hageja andnud oma sõnaselge nõusoleku vaidlusaluse delikaatse teabe avalikustamiseks määruse nr 45/2001 artikli 10 lõike 2 punkti a tähenduses.

77 Teiseks, niisuguste isikuandmete töötlemine, mida ei ole mainitud määruse nr 45/2001 artikli 10 lõikes 1 (nagu hageja teenistuskäiku puudutavad andmed), peab toimuma määruse nr 45/2001 artiklis 5 ette nähtud korras. Selle määruse artikli 5 punkti d kohaselt võib andmeid töödelda muu hulgas tingimusel, et asjassepuutuv isik on selleks andnud ühemõttelise nõusoleku. Teisisõnu, andmeid võib töödelda, kui andmesubjekt on andnud oma nõusoleku selgelt ja ühemõtteliselt.

78 Tuleb märkida, et samal ajal kui määruse nr 45/2001 artikli 10 lõike 2 punktis a on nõutud, et nõusolek oleks sõnaselge, on sama määruse artikli 5 punktis d ette nähtud ühemõttelise nõusoleku andmine. Tuleb nõustuda Euroopa Andmekaitseinspektoriga, kes märkis, et delikaatsete isikuandmete laadi arvestades on loogiline leida, et määruse nr 45/2001 artikli 5 punktis d nõusolekule seatud tingimused ei saa olla rangemad kui nimetatud määruse artikli 10 lõike 2 punktis a ette nähtud tingimused.

79 Järelikult tuleb viidata eespool punktides 57–74 esitatud kaalutlustele, mida käesoleval juhul tuleb *mutatis mutandis* kohaldada muudele isikuandmetele kui hageja delikaatsed isikuandmed. Täpsemalt tuleb seoses petitsiooni esemega rõhutada, et see puudutas konkreetselt asjaolu, et liidu institutsioon ei võtnud hageja teenistuskäigu puhul nõuetekohaselt arvesse tema isiklikku olukorda.

80 Nendel asjaoludel leiab Üldkohus, et hageja tegi ühemõtteliselt „konkreetse ja teadliku vaba tahte avalduse” oma isikuandmete töötlemiseks parlamendi poolt, sealhulgas nende avaldamiseks petitsiooni parlamendi poolse käitlemise kontekstis.

81 Kuna määruse nr 45/2001 artiklis 5 andmete töötlemiseks ette nähtud tingimused ei ole nähtuvalt selle sätte sõnastusest kumulatiivsed, ei ole ka tarvis analüüsida, kas isikuandmete töötlemine oli õigustatud ka teiste parlamendi viidatud sätete kohaselt.

82 Eelnevat arvestades on Üldkohus seisukohal, et parlament ei rikkunud piisavalt selgelt õigusnormi, levitades vaidlusaluseid isikuandmeid internetis.

83 Kolmandaks tuleb märkida, et kuna teatises on kirjas, et hageja pojal on raske vaimne või füüsiline puue, sisaldab see ka hageja poega puudutavaid delikaatseid isikuandmeid, olgugi et poega ei ole teatises nimeliselt mainitud.

84 Kuna puuduvad andmed selle kohta, et hageja oleks oma poja seaduslik esindaja, ei saa hageja antud nõusolek vastavalt määruse nr 45/2001 artikli 10 lõike 2 punktile a õigustada nimetatud andmete töötlemist parlamendi poolt.

85 Samas ei ole hageja poeg käesoleva menetluse pool. Lisaks – nagu eespool juba märgitud – puuduvad tõendid selle kohta, et hageja oleks oma poja seaduslik esindaja või et tal oleks volitus poja nimel käesolev hagi esitada.

86 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et kohtupraktika kohaselt on selleks, et tagada üksikisikutele õigusi andva õigusnormi rikkumist puudutava tingimuse kasulik mõju, tarvis, et viidatud õigusnormiga antav kaitse oleks sellele normile viitava isiku seisukohalt tõhus, ja et see isik kuuluks seega nende isikute hulka, kellele kõnealune õigusnorm õigusi annab. Hüvitise aluseks ei saa olla õigusnorm, mis kaitseb õigusvastase tegevuse eest, millele see isik tugineb, mitte seda üksikisikut, vaid mõnda teist üksikisikut (kohtuotsused, 12.9.2007, Nikolaou *vs*. komisjon, T-259/03, EU:T:2007:254, punkt 44, ja 9.7.2009, Ristic jt *vs*. komisjon, T-238/07, EU:T:2009:263, punkt 60). Sellest järeldub, et hageja ei saa kahju hüvitamise nõude raames viidata õigusvastasele tegevusele, mis väljendub kolmanda isiku, antud juhul tema poja, õiguste rikkumises.

– Pärast andmete internetist kõrvaldamist

87 Järgnevalt tuleb analüüsida, kas parlamendi tegevus pärast hageja isikuandmete internetist kõrvaldamist võib endast kujutada niisuguse õigusnormi piisavalt selget rikkumist, mille eesmärk on anda õigusi üksikisikutele.

88 Hageja väidab, et kui ta palus oma isikuandmed parlamendi veebisaidilt eemaldada, reageeris parlament alguses negatiivselt ja rahuldas taotluse alles pärast hageja nõustaja sekkumist, rikkudes õigust isikuandmete kustutamisele. Üksiti tähendab asjaolu, et parlament nõustus andmed kustutama, seda, et ta vaikimisi möönis avalikustamise ebaseaduslikkust. Viimaseks lisab hageja, et parlament rikkus määruse nr 45/2001 artikli 12 sätteid.

89 Sisuliselt tähendavad hageja argumendid, et analüüsida tuleb kahte küsimust: esiteks, kas tal oli õigus nõuda oma isikuandmete eemaldamist, ja teiseks, kas parlament menetles seda taotlust hoolikalt.

90 Seoses esimese küsimusega tuleb rõhutada, et määruse nr 45/2001 artikkel 16 annab õiguse nõuda isikuandmete kustutamist ainult juhul, kui andmete töötlemine on ebaseaduslik (vt selle kohta kohtuotsus, 16.9.2009, Vinci *vs*. EKP, F-130/07, EKL AT, EU:F:2009:114, punktid 66 ja 67) – seda möönab ka hageja ise. Seetõttu ei saa sellele sättele tugineda kustutamisnõude alusena juhul, kui

töötlemine on – nii nagu käesoleval juhul – seaduslik (vt punkt 52 jj). Asjaolu, et parlament otsustas taotluse rahuldada, ei tähenda iseenesest, et ta möönaks, et algne avaldamine oli ebaseaduslik. Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et parlament selgitas, et kustutas andmed hea tahte avaldusena.

91 Lisaks tuleb tõdeda, et määruse nr 45/2001 artikli 18 kohaselt on andmesubjektil õigus igal ajal esitada oma konkreetse seisundiga seotud veenvatel ja õigustatud põhjustel vastuväiteid endaga seotud andmete töötlemise kohta, välja arvatud muu hulgas juhul, kui ta on selleks andnud ühemõttelise nõusoleku sama määruse artikli 5 punkti d tähenduses.

92 Lisaks tuleb seoses asjaoluga, et käesoleval juhul toimus andmete töötlemine andmesubjekti nõusoleku alusel, märkida, et määruses nr 45/2001 ei ole sõnaselgelt ette nähtud võimalust alguses antud nõusolek tagasi võtta.

93 Eelnevaid kaalutlusi arvestades leiab Üldkohus, et hageja ei saa määruse nr 45/2001 alusel tugineda vaidlusaluste isikuandmete kustutamise õigusele. Olgu lisatud, et hageja ei ole tühistamisnõude puhul nõuetekohaselt viidanud ka mingile muule alusele. Igal juhul tuleb meelde tuletada, et kuigi parlamendil ei lasunud sellekohast siduvat kohustust, kustutas ta andmed oma veebisaidilt.

94 Viimaseks tuleb rõhutada, et „õigust olla internetis unustatud" käsitlevas kohtuasjas, milles tehti 13. mail 2014 kohtuotsus Google Spain ja Google (C-131/12, EKL, EU:C:2014:317), oli tegemist käesolevast asjast väga erineva faktilise ja õigusliku raamistikuga. Olgugi et Euroopa Kohus leidis selles kohtuotsuses sisuliselt, et niisugune õigus võib teatavatel tingimustel olemas olla, tuleb siiski tõdeda, et direktiivi 95/46 sätted, millest kohus oma põhistuses lähtus (nimelt direktiivi 95/46 artikli 7 punkt f, artikli 12 punkt b ja artikli 14 esimese lõigu punkt a) erinevad märkimisväärselt käesoleva kohtuasja lahendamisel aluseks olevatest sätetest, mis on eelkõige seotud andmesubjekti nõusoleku küsimusega. Tuleb nimelt meelde tuletada, et erinevalt käesolevast asjast ei olnud andmesubjekt kohtuasjas Google andnud oma nõusolekut teda puudutavate isikuandmete algseks avaldamiseks.

95 Mis puudutab teist küsimust, siis hageja ei ole viidanud õigusnormi või õigusliku põhimõtte rikkumisele juhuks, kui algne avaldamine parlamendi poolt osutub olema seaduslik, nii nagu see oli käesoleval juhul.

96 Kõigepealt tuleb märkida, et määruse nr 45/2001 rakenduseeskirjade artikkel 12, mis käsitleb õigust kustutamisele, sätestab lõikes 3:

„Vastutav töötleja peab vastama 15 päeva jooksul alates kustutamistaotluse saamisest. Kui taotlus otsustatakse rahuldada, tuleb seda teha viivitamatult. Juhul kui vastutav töötleja ei pea taotlust põhjendatuks, peab ta 15 tööpäeva jooksul selle põhjustest andmesubjektile kirja teel teatama."

97 Sellest sättest tuleneb, et parlamendil on kustutamistaotlusele vastamiseks aega 15 tööpäeva olenemata sellest, kas taotlus on põhjendatud või mitte. Käesoleval juhul saatis hageja oma taotluse komisjoni talitusele „Europe direct contact centre", kes edastas selle parlamendile 10. aprillil 2012. Viimane vastas taotlusele selleks ette nähtud tähtaja jooksul. Vastupidi hageja väidetele ei jätnud parlament taotlust rahuldamata. Tegelikult nõustus parlament kustutamisega, nagu see nähtub 20. aprilli 2012. aasta, 24. septembri 2012. aasta ja 10. jaanuari 2013. aasta vastusest, rõhutades aga õigustatult, et avaldamine oli seaduslik.

98 Isikuandmed kustutati parlamendi andmetel 8. oktoobri 2012. aasta paiku, hageja väitel aga 10. jaanuaril 2013.

99 Kostja vastuses märkis parlament, et tal kulus teatav aeg hagejat puudutavaid andmeid sisaldavate dokumentide leidmiseks ja vajalike tehniliste meetmete võtmiseks. Nagu parlament selgitas kohtuistungil vastuseks Üldkohtu esitatud küsimustele, on internetist täielik kustutamine tehniliselt

keeruline menetlus. Üldkohtu hinnangul selgitavad need tehnilised raskused aega, mis parlamendil kulus vaidlusaluste andmete kustutamiseks, sest parlamendi tehnilised talitused pidid seda tegema mitu korda, ning parlament ei keeldunud algusest peale hageja taotlust rahuldamast.

100 Olgu rõhutatud, et määruse nr 45/2001 rakenduseeskirjade artikli 12 lõikes 3 on ette nähtud, et kui taotlus otsustatakse rahuldada, tuleb kustutamine teha viivitamatult. Selles sättes on aga silmas peetud olukordi, kus taotlus rahuldatakse, kuna see on põhjendatud, ehk täpsemalt kuna töötlemine on ebaseaduslik. Sellisel juhul on loogiline, et kustutamine tuleb teha viivitamatult. Seevastu niisugusel juhul nagu käesolevas asjas, kus taotlus ei ole põhjendatud, vaid see rahuldatakse hea tahte avaldusena, ei ole põhjust näha ette „viivitamatu" täitmise kohustust. Sellisel juhul peab parlament üksnes asuma endale võetud kohustust täitma mõistliku aja jooksul. Parlamendi esitatud selgitusi arvestades leiab Üldkohus, et käesoleval juhul ei ole parlament kustutamistaotluse menetlemisel ja sealhulgas kustutamisel tegutsenud õigusvastaselt.

101 Eelnevat arvestades leiab Üldkohus, et parlament ei rikkunud pärast hageja esitatud kustutamistaotluse saamist piisavalt selgelt õigusnormi.

Eraelu puutumatust käsitlevad õigusnormid

102 Seoses eraelu puutumatust käsitlevate sätetega, millele hageja viitab, tuleb märkida, et ELL artikli 6 lõike 3 kohaselt on Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga tagatud põhiõigused liidu õiguse üldpõhimõtted, olgugi et liit ei ole EIÕK osaline. Seevastu puuetega inimeste õiguste konventsiooni on liit ratifitseerinud.

103 Olenemata küsimusest, kas EIÕK ja puuetega inimeste õiguste konventsioon sisaldavalt oma laadi ja ülesehitust arvestades (kohtuotsused, 23.11.1999, Portugal *vs.* nõukogu, C-149/96, EKL, EU:C:1999:574, punkt 47, ja 3.2.2005, Chiquita Brands jt *vs.* komisjon, T-19/01, EKL, EU:T:2005:31, punkt 114) sätteid, mille eesmärk on anda õigusi üksikisikutele, tuleb sellegipoolest tõdeda, et hageja piirdub viitamisega puuetega inimeste õiguste konventsioon artikli 22 rikkumisele, esitamata selle väite põhjendamiseks ühtegi konkreetset argumenti.

104 Sama kehtib ka EIÕK artikli 8 väidetava rikkumise kohta. Hageja piirdub sellega seoses Euroopa Inimõiguste Kohtu kolme otsuse osundamisega, mis tema hinnangul näitavad, et õigus eraelu puutumatusele sisaldab nii õigust hoida oma tervislik seisund saladuses (Euroopa Inimõiguste Kohtu otsus S. ja Marper *vs.* Ühendkuningriik, nr 30562/04 ja nr 30566/04, 4.12.2008) kui ka õigust tööelu puudutavate andmete avaldamata jätmisele (Euroopa Inimõiguste Kohtu otsus Amman *vs.* Šveits, nr 27798/95, 16.2.2000, ja Rotaru *vs.* Rumeenia, nr 28341/95, 4.5.2000). Need kohtuotsused puudutavad aga käesolevast juhtumist väga erinevaid olukordi, täpsemalt süüteo toimepanemises kahtlustatavate isikute biomeetriliste andmete säilitamist, tööalase telefonikõne pealtkuulamist ja erinevaid isikuandmeid sisaldava kausta koostamist ametivõimude poolt.

105 Ka hageja poolt oma väidete põhjendamiseks viidatud 5. oktoobri 1994. aasta kohtuotsus X *vs.* komisjon (C-404/92 P, EKL, EU:C:1994:361) puudutab väga erinevat küsimust, nimelt komisjoni keeldumist võtta isik tööle pärast analüüside tegemist, mis võivad kinnitada kahtlusi, et isik on nakatunud HIV-viirusega, olgugi et isik oli vastu niisuguste analüüside tegemisele. Tuleb tõdeda, et ka kohtuotsus V *vs.* parlament, eespool viidatud, punkt 75 (EU:F:2011:101, punkt 110 jj), puudutab olukorda, mis ei ole sarnane, sest see käsitleb komisjoni endise töötaja meditsiiniliste andmete edastamist parlamendile ilma selle isiku nõusolekuta, mis viis parlamendi tööpakkumise tagasivõtmiseni.

106 Eelnevaid kaalutlusi arvestades on niisiis raske näha ühiseid jooni või sarnasust viidatud kohtuotsuste aluseks olnud asjaolude ja käesoleva olukorra vahel, mis võiks toetada hageja argumente.

107 Ühtlasi ei ole eespool punktis 52 ja järgmistes punktides esitatud põhjustel võimalik leida, et tegemist on „ametivõimude sekkumisega" eraellu EIÕK artikli 8 tähenduses, kui hageja annab – nagu käesolevas asjas – oma nõusoleku teabe avalikustamiseks.

108 Seetõttu leiab Üldkohus, et hageja ei ole tõendanud puuetega inimeste õiguste konventsiooni või EIÕK rikkumist parlamendi poolt.

109 Eelnevat arvestades tuleb parlamendi õigusvastast tegevust puudutavad argumendid tagasi lükata.

110 Kuna liidu lepinguvastase vastutuse tekkeks vajalikud kolm tingimust on kumulatiivsed (kohtuotsus, 10.7.2014, Nikolaou *vs.* kontrollikoda, C-220/13 P, EKL, EU:C:2014:2057, punkt 52), siis tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks vajalik analüüsida kahju ja põhjuslikku seost käsitlevaid argumente. Üldkohus peab siiski kohaseks analüüsida ka neid argumente.

2. *Kahju ja põhjuslik seos*

Poolte argumendid

111 Hageja väidab, et parlamendi õigusvastane tegevus tekitas talle varalist ja mittevaralist kahju.

112 Esiteks väidab hageja, et ta oli sunnitud kasutama õigusnõustaja teenust ja alles pärast õigusnõustaja esitatud kahte nõuet eemaldas parlament kõnealuse dokumendi oma veebisaidilt. Selle tõttu tekkisid hagejal kulud summas 1000 eurot, mis kujutab endast hageja varalist kahju.

113 Teiseks väidab hageja seoses mittevaralise kahjuga, et see tekitati parlamendi halvustava ja üleoleva suhtumisega, mis haavas hagejat sügavalt ja tekitas talle suurt stressi, olles mures, et tema poeg, kellel on raske psüühiline haigus ja kes on väga hapras seisundis, võib avaldatud teabest teada saada. Ta hindab mittevaralise kahju *ex aequo et bono* 40 000 eurole.

114 Repliigis väidab hageja, et avaldamise ja kustutamistaotluse vahel kulunud aeg ei oma mingit tähtsust. Lisaks märgib ta, et esitas kustutamistaotluse viivitamatult, kohe, kui sai teada andmete avaldamisest.

115 Hageja leiab, et õigusvastase tegevuse ja kahju vahel on otsene põhjuslik soes, kuna kahju tekkis teabe parlamendi poolt avaldamise tõttu ning teabe eemaldamise saavutamise raskuse tõttu.

116 Parlament ei eita, et kui tegevuse õigusvastasus oleks tõendatud, oleks hagejale tekkinud 1000 euro suurune varaline kahju advokaadikulude näol. Samas leiab ta, et hageja ei ole tõendanud mittevaralise kahju olemasolu.

117 Viimaseks, parlament ei vaidle vastu põhjusliku seose olemasolule, kui Üldkohus peaks leidma, et tegevus oli õigusvastase ja et hagejal on tekkinud kahju.

Üldkohtu hinnang

118 Olgu meelde tuletatud, et kohtupraktika kohaselt on kahju tingimusteks kahju tegelikkus ja kindlus. Ainult oletatav ja määratlemata kahju ei anna seevastu õigust hüvitisele (kohtuotsus, 28.4.2010, BST *vs.* komisjon, T-452/05, EKL, EU:T:2010:167, punkt 165). Kindla kahju olemasolu tingimus on täidetud siis, kui kahju on vahetu ja piisava kindlusega ettenähtav, isegi kui selle suurust ei saa veel täpselt välja arvutada (kohtuotsus, 14.1.1987, Zuckerfabrik Bedburg jt *vs.* nõukogu ja komisjon, 281/84, EKL, EU:C:1987:3, punkt 14).

119 Liidu vastutusele tuginev pool peab esitama tõendid väidetava kahju olemasolu ja suuruse kohta ning tõendama selle kahju ja vastavale institutsioonile süükspandava käitumise vahelist piisavalt otsest põhjuslikku seost (kohtuotsus BST *vs.* komisjon, punkt 118 eespool, EU:T:2010:167, punkt 167).

120 Tuleb märkida, et parlament ei eita hageja viidatud varalise kahju olemasolu ehk tema kulusid õigusnõustajale, eeldusel et esineb õigusvastane tegevus.

121 Mittevaralise kahju puhul tuleb seevastu tõdeda, et hageja ei ole tõendanud niisuguse kahju olemasolu. Ta piirdus väitega, et parlamendi halvustav ja üleolev suhtumine haavas teda sügavalt ja tekitas talle suurt stressi, esitamata selle väite põhjendamiseks ühtegi tõendit. Seetõttu tuleb see tagasi lükata.

122 Eelnevat arvestades tuleb tagasi lükata hageja argumendid mittevaralise kahju olemasolu kohta.

123 Viimaseks tuleb meelde tuletada, et põhjusliku seose olemasolu tunnistatakse, kui esineb otsene tagajärge tekitav seos asjassepuutuva institutsiooni toimepandud rikkumise ja väidetava kahju vahel, ning hagejate ülesanne on esitada selle kohta tõendid (kohtuotsus, 28.9.1999, Hautem *vs.* EKP, T-140/97, EKL AT, EU:T:1999:176, punkt 85). Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab kahju piisavalt otseselt tulenema etteheidetavast tegevusest (kohtuotsus, 25.6.1997, Perillo *vs.* komisjon, T-7/96, EKL, EU:T:1997:94, punkt 41).

124 Kohtupraktikast tuleneb, et kuigi huvitatud isikutele ei saa keelata advokaadi kasutamist juba kohtueelse menetluse etapis, on see siiski nende oma valik, ja järelikult ei saa asjassepuutuvat institutsiooni sellega kaasnevate tagajärgede eest vastutavaks pidada (kohtuotsused, 9.3.1978, Herpels *vs.* komisjon, 54/77, EKL, EU:C:1978:45, punkt 48; 28.6.2007, Internationaler Hilfsfonds *vs.* komisjon, C-331/05 P, EKL, EU:C:2007:390, punkt 24, ja 8.7.2008, Franchet ja Byk *vs.* komisjon, T-48/05, EKL, EU:T:2008:257, punkt 415). Seega ei saa parlamenti pidada vastutavaks huvitatud isiku vaba valikuga kaasnenud kulude eest (vt selle kohta kohtuotsus Internationaler Hilfsfonds *vs.* komisjon, eespool viidatud, EU:C:2007:390, punkt 27). Järelikult puudub mis tahes põhjuslik seos hagejal väidetavalt tekkinud varalise kahju ja parlamendi tegevuse vahel.

125 Seetõttu tuleb tagasi lükata ka hageja argumendid, mis puudutavad põhjuslikku seost väidetava õigusvastase tegevuse ja varalise kahju vahel.

126 Neil asjaoludel tuleb hageja nõue hüvitada väidetavalt tekitatud kahju põhjendamatuse tõttu rahuldamata jätta.

Kohtukulud

127 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt parlamendi nõuetele hageja kanda.

128 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel tuleb Euroopa Andmekaitseinspektori kohtukulud jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta CN-i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.

3. Jätta Euroopa Andmekaitseinspektori kohtukulud tema enda kanda.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 3. detsembril 2015 Luxembourgis.

Allkirjad